

Lars Løkke Rasmussens tale ved åbning af Folkemødet

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

14. juni 2018

Sted

Bornholm

TAK til Bertel for sangen. Og fordi du er Bertel – folkemødets sjæl.

TAK til Winni og Michael. Fordi I lægger hele jeres sjæl i Folkemødet.

TAK til alle jer, der er kommet fra hele landet for at være med.

I er rejst med bil. Med bus. Med fly. Med færgen. Og det kan godt være, vi åbner folkemødet officielt her og nu. Men det begynder jo på turen herovre. Allerede her kommer skuldrene ned, der bliver hilst og givet knus og snakken går.

TAK til jer bornholmere, der igen har åbnet jeres smukke ø for os alle sammen.

Jeg har jo et blødt punkt for Bornholm. Det ved I. Det har jeg fortalt om før. Det har jeg arvet fra min mor, som var fra Nexø.

Også af den grund glæder jeg mig over, at det går rigtig godt på Bornholm.

Og jeg elsker bornholmerne. I er dejlige mennesker.

TAK til de mere end 1.000 organisationer, der deltager. Flere end nogensinde.

TAK til alle jer frivillige – aldrig har I været så mange. I har gjort ungdomscampen parat. I har gjort madboder klar. I hjælper til alle vegne.

I har brugt jeres hoveder og hænder for os andre. I fortjener, at vi giver jer en hånd!

Det var en lang række af taksigelser. Men viser den ikke meget godt, hvad

folkemødet er for en størrelse?

Når danskerne mødes til nogle af de andre store folkefester – 1. maj, grundlovsdag – stimler vi sammen med dem, vi er enige med.

Men her på folkemødet render vi også ind i alle de andre. Dem fra de andre partier. Fra de andre foreninger. Og fra de andre kasser, som vi plejer at putte os selv og hinanden ned i.

Folkemødet er for os alle sammen. Det er netop pointen.

* * *

Over de næste fire dage står vi over for nogle svære valg. Og her taler jeg ikke kun om valget mellem folkemøde og fodbold-VM.

Som jo også begynder i dag. Med en åbningskamp mellem Rusland og Saudi-Arabien. Lande, hvor jeg tror, et folkemøde ville se helt anderledes ud.

Jeg taler også om de valg, vi hver især skal træffe her på Folkemødet.

Skal man deltage i ”Kan kirken redde kloden?” eller ”Bliv klimaekspert på 5 minutter”?

Skal man høre ”Corydons rundkredspædagogik” eller ”Bliv låst inde i en cellevogn”?

Der er rigtig mange interessante programpunkter at vælge imellem. Jeg kan varmt anbefale dokumentarfilmen ”Hjerter Dame” – om Lizette Risgaard. Det er en fantastisk film.

Men hvad er den røde tråd gennem det hele?

Det er – den gode samtale!

Og hvad nærer den?

Det gør nysgerrighed. Åbenhed. En evne til ikke bare at tale – men lytte.

Her kunne man jo citere Grundtvig. Eller Hal Koch. Det ville egentlig være passende. Men det har jeg på den anden side gjort så tit.

Jeg tager en ny. Her kommer citatet:

”Sæt nu vand over til kaffen. Vi har meget at snakke om. Hvis vi har mod til det.”

Dét citat kunne sådan set være et slogan for hele folkemødet.

Kvinden bag ordene er – Özlem Cekic.

Hun har et klart blik for, at hvis vi kun taler med dem, vi er enige med – så er det for letkøbt.

Vi er nødt til at bevæge os uden for vores komfort zone og tale med dem, vi er uenige med.

Det kan være svært. Det kræver mod.

Men det er helt nødvendigt, at vi har det mod, hvis vi skal blive klogere og komme videre.

Og så tager jeg alligevel Hal Koch med:

Hal Koch sagde, at demokrati er samtale. Det har han ret i. Og det giver også en forpligtelse.

En forpligtelse til at tage skridtet ud over enetalen – og udvise modet til samtalen.

Ikke en pseudodebat, hvor alle på forhånd har valgt et standpunkt. Men en ægte diskussion.

Hvor man hører efter, hvad andre siger. Måske endda tænker efter.

Det burde være muligt, da vi alle er udstyret med kun en mund, men hele to

ører.

Ikke for at vi alle skal foregive at være enige. Der er helt sikker meget, jeg aldrig nogen sinde bliver enig med Özlem om.

Men den modige samtale giver flere nuancer i billedet. Og lad os da få alle nuancerne med. Ikke kun sort og hvid, men alle farver og nuancer midt imellem.

* * *

Jeg er grundlæggende optimist. Af natur. Af hjertet. Med hovedet.

Jeg tror, at mange af os de kommende dage vil finde ud af, at verden er bedre, end vi troede.

Det kan føles lidt, som om Folkemødet gør os til bedre mennesker.

Måske får nogen ligefrem den følelse, at politikere kan være bedre end rygtet.

Måske endda, at journalister også kan være det! Det mener jeg faktisk, de er. Den danske presse er grundlæggende optaget af at formidle vigtige samfundshistorier nuanceret.

Fake news har ikke gode vilkår i Danmark. Og Folkemødet er i virkeligheden det modsatte af fake news.

Det er i hvert fald et faktum, at den folkelige debat er bedre, end mange måske går rundt og tror.

Jeg vil hejse flaget for det faktum, at tilliden til demokratiets institutioner er i Danmark blandt de højeste i Europa. Tilfredsheden med den måde, demokratiet fungerer på, er den højeste i EU.

Folkemødet bygger på den tillid. Og bidrager til den.

En kærlighedserklæring til det bedste i Danmark!

Og i verden af i dag har vi brug for at holde fast i det bedste, vi har. Tilliden. Samtalen. Fællesskabet.

Og vi har brug for en debat om Danmark i verden, hvor vi ryster forældede forestillinger af os.

Jeg ønsker et Danmark, hvor vi dropper følelsen af, at vi altid selv ved bedst. Er bedst. Ikke behøver indsigt udefra.

Altså det, der nogle gange næsten kan tendere til storhedsvanvid. Det klæder os ikke.

Men det omvendte – mindreværds-komplekset – tanken om, at vi alligevel nok er for små til at gøre en forskel. Derfor bare skal putte os. Det klæder os heller ikke.

Vi skal ranke ryggen og træde stien. Og specielt i en tid, hvor nogen ude i verden træder ved siden af.

Når andre viser underskud, skal vi vise overskud.

Det gør Folkemødet.

Vi har lært af det svenske folkemøde. Vi har formet det på vores egen måde og i vores eget billede. Og nu vil andre lande lære af os. Nepal og Sydkorea – de vil også have et folkemøde efter dansk forbillede.

Det kan vi godt være stolte af.

Og det viser meget godt det med at tage noget udefra og gøre det til sit eget.

Vi skal ikke have nok i os selv. Vi har ikke nok i os selv.

I kan noget på Bornholm. Vi kan noget i Danmark.

et lille land, - og dog så vidt om jorden

end høres danskens sang og mejselslag.

Sådan skal vi synge lige om lidt med H.C. Andersens ord – ”I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme.”

Godt folkemøde til os alle sammen!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Venstre, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/statsminister-lars-loekke-rasmussens-tale-ved-aabning-af-folkemoedet-2018>